

Danas se obično uzima da je prvobitno značenje reči *opimus* „mastan“ i da je u vezi sa i.-e. osnovom **pi-mo-* (cf. gr. *πιμελής*), koja je poznata i u obliku **pi-won*, *pi-wer* (gr. *πίων*, *πίερα*, *πίαρ*, sskr. *pīvan*, *pīvari*), možda iz **o[pi]-pimo-s*, pri čemu bi **pi-mo-*, prema K. Brugmannu i J. B. Hofmannu, ležalo i u osnovi lat. *pinguis*.

Nama se, međutim, čini da su stari gramatičari i glosatori bili u pravu kada su je povezivali sa osnovom *op-* iz *Ops*, *opes*, *opulentus*, koja je kao prvi deo složenice poznata iz jednog niza latinskih reči, kao *opi-fer*, *opi-fex* (cf. *officina* < **op[i]-ficina*), *opi-gena* (odn. *Opi-gena*), *opi-paris*, *-e* (i *opi-parus*, 3), *opi-tulor* (verb. denom. od *opi-tulus*; cf. „*Opitulus* Iuppiter et *Opitulator* dictus est, quasi *opis* lator“, Paul. Diac. p. 207). Što se tiče drugoga dela reči *-imus*, treba reći da ovaj isti završetak srećemo i kod *patrimus* i *matrimus* koji su izvedeni od *pater* i *mater* odn. od njihovih osnova *patr-*, *matr-* i *-imus* (cf. *pater patrimus* kod Fest. 298) i kod kojih je Pavle Đakon zapisao heteroklitične oblike *patrimēs* i *matrimēs* (v. p. 90: „*p. ac. m. dicuntur, quibus matres et patres adhuc vivunt*“).

Polazeći od značenja izvedenica *patrimus* i *matrimus* „cui pater (scil. mater) adhuc vivit“ t.j. „qui patrem (i.e. matrem) vivum (i.e. vivam) habet“ pretpostavljamo da se i *opimus* može slično objasniti „qui *ops* (= *opes*, odn. *Ops*) est“, „qui *opem* (= *opes*) habet“. Mi smo skloni da u završetku *-imus* (sa dugim *-i-*!) vidimo kontrahovan sastavni vokal *-i-* (iz starijeg *-o-*) iza osnove *op-*, *patr-*, *matr-* sa *-i-* iz drugoga dela složenice (odn. prvobitnog *-e-*) od glagolske osnove *-emo-*, a ne sufiksa *-imo-*. Prema tome, i *opimus*, kao i *matrimus* i *patrimus*, mogli bi biti složeni od **opi-imos* (iz **opo-emo-s*), **matri-imos* (iz **matro-emos*), **patri-imos* (iz **patro-emos*). Ovo je utoliko verovatnije što je glagolska osnova *em-* kao drugi deo složenica (odn. izvedenica) poznata iz sledećih primera: *eximius* (iz **ex-emios*), *praemium* (iz **prai-emiom*), *vindemia* (iz *vino-de-emia*; cf. *virgidemia* iz **virga-de-emia*), *pomum* (iz **po-emom*), *promus* (iz **pro-emos*; odn. od glag. *promo* < **pro-emo*; cf. *condus*: *condo*), *exemplum* (iz **ex-em-lom*; cf. *templum* iz **tem-lom*). Slično su složene *aedituus*, *-tumus*, *-timus* (iz **aedi-tu-os*, *-tu-mos*), *aestimo*, *-tumo* (v. denom. od **aes-temo-* „der das Erz zerchneider“, cf. J. B. Hofmann, *Gr. etym. Wb.*, s.v. *τέμνω*).

Što se tiče etimologije reči *pinguis*, mislimo da je prostije rešenje koje predlaže F. Muller, *Altit. Wb.*, s.v. *penguins* (iz i.-e. *pnghú-s bhng hú-s*; cf. gr. *παχύς*).

M.D.P.